

Modul: Dreptul European al Drepturilor Omului

I) FAPTELE PERTINENTE

1. Reclamanta este mama a unui copil născut în 2004, care suferă de astm, alergii și alte diverse infecții pulmonare. Cei doi, trăiesc în statul Dacia, care are o legislație foarte asemănătoare cu cea din România.
2. În august 2011, reclamanta a solicitat autorităților acordarea unui ajutor social pentru a acorda îngrijire copilului ei, care avea nevoie de îngrijiri medicale constante din cauza stării sale de sănătate. Cererea sa a fost aprobată în septembrie 2011, sub condiția ca reclamanta să demisioneze de la locul de muncă pentru că ajutorul nu putea fi acordat decât însoțitorilor care se ocupau full-time de persoanele care aveau nevoie. După o perioadă de 30 de ani de muncă, reclamanta a demisionat. Ulterior i-a fost acordat ajutorul social cu o "perioadă de valabilitate nelimitată", iar pentru următoarele zece luni a primit ajutorul fără nicio întrerupere.
3. În iunie 2012, în temeiul unei legi din 2008, autoritățile au decis să întrerupă plata ajutorului reclamantei începând cu iulie 2012, susținând că documentația medicală de la dosarul reclamantei a fost insuficientă pentru încadrarea copilului în gradul de handicap necesar pentru acordarea plății ajutorului.
4. Pe 1 iulie 2012, reclamanta a introdus o acțiune prin care contesta decizia de întrerupere a plății ajutorului; la cerere a anexat documente medicale privind starea de sănătate a fiului său. Primul termen de judecată a fost fixat pe 17 decembrie; la acel termen, cauza a fost amânată pentru lipsa de apărare a autorității administrative, dat fiind faptul că, în apropierea sărbătorilor de iarnă, consilierul juridic ce realiza apărarea în dosar era în concediu, fiind plecat din țară (au fost depuse biletele de avion ce atestau acest lucru).
5. La al doilea termen, 13 martie 2013, autoritatea a solicitat amânarea pentru a lua cunoștință de cerere, având în vedere faptul că aceasta nu-i fusese comunicată. La termenul următor, 14 iunie, reclamanta a solicitat proba cu acte, martori și expertiză. Autoritatea administrativă a depus la dosarul cauzei certificatele medicale privind gradul de handicap al fiului reclamantei precum și punctul de vedere al specialistului din cadrul autorității care, examinând actele, conchidea că nu erau întrunite condițiile prevăzute de lege, deoarece bolile de care suferea fiul reclamantei nu erau suficient de grave. Instanța a respins cererea cu martori și cu expertiză propusă de reclamantă arătând că își formase punctul de vedere pe baza actelor pe care chiar reclamanta le depusese la dosar a anexe la acțiunea sa, astfel încât nu mai erau necesare alte probe. În schimb, a acceptat proba cu acte suplimentare, acordând un nou termen pe 10 octombrie. La acest termen, procesul a fost amânat pentru ca autoritatea să ia cunoștință de actele depuse de reclamantă - noi certificate medicale ce atestau aceleași

maladii precum și opinia unui medic privind încadrarea fiului reclamantei în gradul de handicap.

6. La ultimul termen de la prima instanță, părțile au pus concluzii pe fond. Pentru că, deși atenționată de instanță o dată, reclamanta se referea numai la comportamentul incoerent al autorităților, care întâi îi acordaseră ajutorul pentru ca, ulterior, în lipsa oricăror elemente suplimentare, să i-o retragă, fără să atingă deloc problema esențială a procesului – gradul de handicap al copilului – instanța nu i-a mai permis acesteia să își continue pledoaria. Consilierul autorității a vorbit liber și la obiectul cauzei, arătând că actele depuse la dosar de reclamantă relevau aceeași stare de fapt ca și cea reținută de autoritate în decizia atacată, că opinia medicului consultat de reclamantă nu putea fi avută în vedere în cauză și că soluția autorităților fusese una corectă și legală.

7. După ce a amânat pronunțarea de 4 ori, pe 2 martie 2014, prima instanță a respins cererea.

8. Motivarea hotărârii a fost comunicată reclamantei în luna august 2014. Instanța indica faptul că, deși îi dăduse reclamantei posibilitatea de a depune noi acte, acestea nu aduceau niciun element suplimentar ; opinia medicului, depusă de reclamantă, nu fusese solicitată de instanță, care îi indicase expres că avea o opinie formată numai pe baza actelor inițiale, nefiind așadar încuviințată de instanță. Pe fond, decizia autorității era corectă și legală, ca și comportamentul acesteia, având în vedere intervalul mic de timp (câteva luni) după care autoritatea își descoperise greșeala.

9. În timpul apelului introdus de reclamantă, se schimbă competența instanțelor, astfel încât dosarul este trimis de la tribunal la curtea de apel devenită competentă ceea ce a prelungit procesul cu 8 luni. Apelul este soluționat, după două termene de judecată, în septembrie 2016. Prin hotărârea comunicată în martie 2018 instanța de apel reluând motivarea primei instanțe, reținând, în esență, că redeschiderea cauzei a fost justificată, deoarece autoritățile au constatat lipsurile de la dosar, abia după ce îi aprobaseră anterior acordarea ajutorului.

9. În recurs, cale de atac existentă conform legislației aplicabile, reclamanta critica instanțele pentru faptul că nu au avut în vedere că toate elementele indicate în cererea de chemare în judecată, în special faptul că, pentru a primi ajutorul, renunțase la locul său de muncă, că ajutorul reprezenta singura sa sursă de venit și că eroarea autorităților nu îi era imputabilă. Ea aprecia că, împreună cu modul cum fusese condus procesul, acest lucru încalcă articolele 6 și 1 al Protocolului nr. 1 din CEDO.

10. În 15 septembrie 2019 Curtea Supremă respinge recursul arătând că motivele reclamantei nu se încadrau în motivele expres prevăzute de lege pentru introducerea recursului; în special, ele nu erau motive de nelegalitate, ci priveau chestiuni de fapt ce nu puteau fi devolute în recurs. De asemenea, instanța o obliga pe reclamantă la plata cheltuielilor de judecată pentru toate gradele de jurisdicție, având în vedere că, așa cum rezulta din cererea în acest sens făcută prin concluziile scrise depuse de autoritatea administrativă, acest aspect fusese omis de instanțele anterioare.

11. Reclamanta nu a fost obligată la restituirea ajutorului acordat. Între iulie 2012 și septembrie 2019, reclamanta nu a mai primit ajutorul de la stat.

II) CERINȚE PE FOND

Lucrare profesională 1

Analizați dacă în speță este aplicabil articolul 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Lucrare profesională 2

Indiferent de răspunsul la prima lucrare, analizați dacă în cazul reclamantei au fost respectate garanțiile aplicabile prevăzute în articolul 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Lucrare profesională 3

Analizați situația reclamantei din perspectiva articolului 1 al Protocolului nr. 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

III) CRITERII DE EVALUARE

1) Modalitatea de expunere și sistematizare a motivării juridice, cu respectarea următoarelor cerințe:

- a) să se demonstreze aplicabilitatea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului cauzei clientului;
- b) să se identifice principiile aplicabile, conform jurisprudenței CEDO, în soluționarea fiecărui tip de situație în parte (standardul Curții în protejarea dreptului);
- c) să se motiveze aplicarea efectivă a principiilor de la punctul b) la situația de fapt din cauză și soluția la care se ajunge; acolo unde este cazul, se vor indica argumente pro și contra;

2) Stilul lucrării: forma personală de exprimare, concizia, claritatea, indicarea surselor, **originalitatea**, fluența, logica și relevanța argumentării, creativitatea, etc.

Bibliografie selectivă

- *Convenția Europeană a drepturilor Omului*, **Corneliu Bîrsan**, ediția a II a, Ed. C.H. Beck, 2010;
- *Dreptul la un proces echitabil*, **Radu Chirița**, Ed. Universul Juridic, 2008
- *Procesul civil echitabil în jurisprudența CEDO*, vol. I, *Accesul la justiție*, **Dragos Bogdan**, 2009;
- *Procesul civil echitabil în jurisprudența CEDO*, vol. II, *Echitatea stricto-sensu*, **Dragos Bogdan**, 2011;